

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.064/2021/3. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 20. sorszám alatt

alperes 21. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogvédelem

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

9.P.21.046/2020/19. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperesnek elsőfokú perköltségben és feljegyzett kereseti eljárási illetékben való marasztalását, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül 250.000 (kettőszázötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak – külön felhívásra – 84.000 (nyolcvannégyezer) forint meg nem fizetett kereseti és fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes tulajdonosa és ügyvezetője a tárhelyszolgáltató-nek, amely mint tárhelyszolgáltató kezeli a honlap.hu honlapot.

- [2] 2020. március 8. napján a „hírblog” hírblogban jelent meg az alperes „Egy szomorú történet az igazi „médiagenyákról”: ilyen az, mikor a honlap emberi sorsokon tapos” című írása arról, hogy a honlap-nél elfogadott a rágalmasz, a honlap mindezt számonkérhetetlenül teszi. A honlap oldalon korábban megjelent cikk felidézését követően az alperes beszámolt arról, hogy a megvádolt jogi elégtételt próbált keresni a honlap-nél, de hiába, mert a megadott felelős kiadó egy fiktív név, címe, elérhetősége nincs, a tettesek minden eszközzel igyekeznek kibújni a felelősség alól. Rámutatott, hogy a tracker (nyomkövető) alapján a sérelmezett tartalmak forrása a tárhelyszolgáltató szervere, ami nem jelenti azt, hogy a cég felelős lenne az esetleges törvénysértésért, de a honlap tartalmait előállító személy(ek) ezen az úton érhetők el. A tárhelyszolgáltató ügyvezetőjeként megnevezte a felperest, és kitért arra, hogy a honlap.hu domainnevet az cégnév Kft.-től vették, melyben a felperes mellett egy megnevezett másik személy is részes. Majd a cikk az alábbiak szerint folytatódik: „Ezek törvény szerint nyilvános cégszűrt, ezzel is szeretnénk rábírt a urakat, hogy ne falazzanak esetlegesen bűncselekmény-gyanús tevékenységekhez.”
- [3] A továbbiakban kifejtette az alperes, hogy a tárhelyszolgáltatónak olyan esetben, amikor a jogsértő tartalomért felelős személy eltírtolja kilétét, kötelessége eltávolítani az adott tartalmat, vagy - ha nem ő akar helyállni a bíróság előtt - közölni a valódi tartalomfelelős kilétét. A tárhelyszolgáltató általában nem vállal felelősséget az elhelyezett tartalmakért, azért viszont már felelős, ha bebizonyosodik, hogy az ő szerverén van a jogsértő tartalom és titkolozásával megnehezíti a jogorvoslatot. Az írás a „névtelenül rágalmasz, mocskolódó weboldal”, és annak cinkosaként megnevezett harmadik személyek elítélésével, és annak a reménynek a kifejezésével zárul, hogy a szennyoldal áldozatai elégtételt kaphatnak.
- [4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes azzal, hogy a „hírblog” hírblogjában 2020. március 8. napján az „egy szomorú történet az igazi „médiagenyákról”: ilyen az, amikor a honlap emberi sorsokon tapos” című írásában felszólította őt és a társát, hogy „ne falazzanak esetlegesen bűncselekmény-gyanús tevékenységekhez”, megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze 500.000 forint összegű sérelemdíj és a perköltség megfizetésére.
- [5] Álláspontja szerint az alperes a cikkben szereplő felszólítással nagy nyilvánosság előtt azt állította, hogy ő mint tárhelyszolgáltató esetlegesen bűncselekmények elkövetését segíti elő, a bűnpártolás elkövetésével maga is bűncselekményt követ el. Az állítás valórtan, a tulajdonában és ügyvezetése alatt álló tárhelyszolgáltató-nek mint tárhelyszolgáltatónak nincs köze a tartalomszolgáltató által a honlapra feltett cikk tartalmához.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mivel nem állította, hogy a felperes bűnségd vagy bűnpártoló. Célja az volt, hogy a közvélemény, illetőleg a felperes figyelmét felhívja a rágalmasz cikket is közlő honlap.hu oldal törvénytelen működésére.
- [7] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a „hírblog” hírblogjában 2020. március 8. napján az „Egy szomorú történet az igazi „médiagenyákról”: ilyen az, mikor a honlap emberi sorsokon tapos” című írásában felszólítja a felperest és társát, hogy „ne falazzanak esetlegesen bűncselekménygyanus tevékenységekhez”, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, marasztalta 500.000 forint sérelemdíjban és 32.000 forint perköltség, valamint az állam javára 30.000 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére kötelezte.
- [8] Ítéletének indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (1) bekezdésének, 2:43.§ d) pontjának, 2:45.§ (2) bekezdésének, 2:51.§ (1) bekezdés a) és b) pontjának, 2:52.§ (1)-(3) bekezdésének felhívása mellett kifejtette, hogy a perrel érintett cikk sérelmes állításokat tartalmaz a felperesre és a tulajdonában álló tárhelyszolgáltató-re. A felperest és társát bűnpártolással vádolja, ami a szöveg egészéből és annak nyelvtani értelmezésből is egyértelműen kiderül. A közölt tényállítás sértő a felperesre nézve, mert

összefüggésbe hozták egy olyan ügyel, amelyre ráhatása nem volt, őt az alperes bűnpártolással vádolta meg, ezáltal megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

- [9] Az alperes eredménytelenül próbálta meg kimenteni magát azzal, hogy a cikk megírását a tárhelyszolgáltató-vel szerződő tartalomszolgáltató jogsértő eljárása indokolta; ez a tény nem lehet kimentési ok a felperessel mint a tárhelyszolgáltató tulajdonosával szemben, mert az alperes által sérelmezett cikket nem ő írta, arra ráhatása nem volt, így nem segédkezhetett bűncselekmény-gyanús tevékenységben.
- [10] A szabad véleménynyilvánításhoz való alkotmányos jog sem jogosítja fel az alperest arra, hogy minden ténybeli alapot nélkülözve, nyilvánvalóan a lejárata szándékával, durva valótlanságokkal illesse a felperest, a hamis tények ugyanis nem állnak alkotmányos védelem alatt. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 12.§-a, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 13.§-a szerint az újságíróknak a szakma szabályai szerint egy cikk megírása és megjelenése előtt tájékozódniuk kell, lehetőség szerint a másik felet is meg kell hallgatniuk.
- [11] Felhívta az elsőfokú bíróság az az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) 7.§ (1) bekezdését, melynek értelmében a szolgáltató felel az általa rendelkezésre bocsátott, jogszabályba ütköző magatartásért [helyesen tartalomért]. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi tényállítás valótlanságát e hivatkozott jogszabályhely önmagában bizonyítja. A felperes nem felelős azért, hogy a „hírblog” [helyesen honlap] egy korábbi cikkében ártatlanul megvádolt személy nem tudott a cikk írójához fordulni. A felperes irányában az sem megfelelő kimentés, hogy az impresszumban nem szerepelt tárhelyszolgáltató, illetőleg, hogy a szerkesztőség nem érhető el, a honlap weboldal nem a jogszabályok betartásával működik.
- [12] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes rosszhiszemű, szándékos eljárásával egyértelműen le akarta járatni a felperest a közvélemény, illetőleg a szakmája előtt, a kiemelkedően súlyos vád alkalmas a felperesbe vetett bizalom megrendítésére. Rámutatott, hogy a jogsértés a sérelemdíj iránti igényt önmagában megalapozza, a felperes emellett tanúvallomásokkal bizonyította az őt ért nem vagyoni hátrányt. A lelki trauma a bűncselekménnyel vádolás miatt mindenképpen megállapítható.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.
- [14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte elsődlegesen olyan módon, hogy a másodfokú bíróság a keresetet utasítsa el és a felperest kötelezze perköltség megfizetésére. Másodlagos fellebbezési kérelme a sérelemdíj iránti kereset elutasítására irányult. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerint a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 2:42.§ (1) bekezdését, 2:43.§ d) pontját, 2:45.§ (1) és (2) bekezdését, 2:51.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontját, 2:52.§-át jelölte meg.
- [15] Rámutatott, hogy a cikket a kialakult joggyakorlatnak megfelelően (PK 12.) egészében kell vizsgálni. A cikk egy hamis impresszummal, utolérhetetlen szerkesztőséggel működő híroldalról szól. A kérdéses kiragadott mondatrész, mely azt tartalmazza, hogy a fenti szabálytalanságok és törvénytelenségek után „ne falazzanak esetlegesen bűncselekménygyanús tevékenységekhez”, nem lehet jóhírnevet sértő, mert nem tényállítás. A felperest nem nevezte bűnsegédnek, nem vádolta bűnpártolással; ez kifejezetten kiterjesztő értelmezés, ami a cikkből nem következik. A cikk megírásában az a kiemelkedően fontos közérdek vezérelte, hogy rávilágítson az egyre gyakoribb jogsértésekre, amikor az online térben rejtőzködő rágalmozó ellen nincs mód jogorvoslatra. Az elsőfokú bíróság figyelmen

kívül hagyta, miszerint a cikkben tételesen is szerepel, hogy a tárhelyszolgáltató nem felelős a törvénysértő tartalmakért. A sérelmezett szövegrészben az „esetlegesen” és a „bűncselekménygyanús” kifejezésekkel éppen azt hangsúlyozta, hogy a tárhelyszolgáltató részéről nem volt szándékosság, a tartalomszolgáltató, a honlap.hu élt vissza egy törvényileg nem szabályozott helyzettel és járult hozzá egy jogsértő állapot létrejöttéhez. Álláspontja szerint a tárgyaláson megjelent tanúk vallomása nem támasztotta alá a sérelemdíjra való jogosultságot, legfeljebb bagatell sérelmeket igazolt, aminek ellentételezésére a bírói gyakorlat nem ír elő sérelemdíjat.

- [16] A felperes fellebbezésében a részére megítélt 32.000 forint elsőfokú perköltség felemelését kérte 200.000 forintra. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, az általa csatolt megbízási szerződés és a költségjegyzék figyelmen kívül hagyásával határozta meg.
- [17] A peres felek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.
- [18] Az alperes fellebbezése alapos, a felperes fellebbezése nem alapos.
- [19] A másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vont le, a megállapított tényeket másként minősítette.
- [20] A Ptk. 2:45.§ (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.
- [21] A peres felek ellentétes álláspontja annak eltérő megítéléséből eredt, hogy a „ne falazzanak esetlegesen bűncselekmény-gyanús tevékenységekhez” felszólítás tényállításnak minősíthető-e, ezáltal alkalmas lehet-e a jóhírnév megsértésére. A másodfokú bíróság ebben a kérdésben – eltérően az elsőfokú bíróságtól - az alperessel értett egyet.
- [22] Az alperes által írtak nem tényállításnak, hanem a tárhelyszolgáltatást igénybe vevő tartalomszolgáltató eljárásával összefüggésben a felperes által követendő magatartásra vonatkozó következtetésnek, lényegében tehát véleménynyilvánításnak értékelhetőek. A cikk alapja a felperes által képviselt gazdasági társaság médiaszolgáltató ügyfele által nyújtott tájékoztatás erőteljes kritikája. Ez a kritika nem korlátozódik a jogsértő tartalomszolgáltatásra, hanem abból kiindulva a felelősségvállalás és a felelősségrevonhatóság hiányát helyezi előtérbe, majd ehhez kapcsolódóan veti fel és tárgyalja a tárhelyszolgáltató szerepét és lehetséges felelősségét.
- [23] A fentieknél megfelelően nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt az értelmezését sem, hogy az alperes a felperest bűncselekmény elkövetésével vádolta volna: ezt egyrészt a kifogásolt szövegrész nyelvtani elemzése – többek között az esetlegesen határozószó használata – is cáfolja, másrészt a szövegösszefüggésből is az következik, hogy nem a büntetőjogi értelemben vett bűnpártolásra utal az alperesi közlés, hanem ennél általánosabb érvényű felelősségviselésre kíván ösztönözni.
- [24] Az Ekertv. elsőfokú bíróság által felhívott 7.§ (1) bekezdése - melynek értelmében a szolgáltató felel az általa rendelkezésre bocsátott, jogszabályba ütköző tartalmú információért – az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nem szolgálhat önmagában az alperesi közlés megítélésének alapjául. Jelentősége inkább az Ekertv. 10.§-ának lehet, melynek értelmében a tárhelyszolgáltató akkor nem felel az igénybe vevő által biztosított információért, ha a) nincs tudomása az információval kapcsolatos jogellenes magatartásról, vagy arról, hogy az információ bárkinek a jogát vagy jogos érdekét sérti; b) amint az a) pontban foglaltakról tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról, vagy a hozzáférést nem biztosítja.

- [25] Utóbbi jogszabályi rendelkezések feleltethetőek meg az alperes által képviselt álláspont lehetséges normatív leképeződésének. Kiindulópontként történő felhasználásuk is elégséges alapot ad annak megállapítására, hogy a felperest érintő alperesi véleménynyilvánítás nem alapozódik olyan okszerűtlen következtetésre, ami esetlegesen már a lejáratási célú, visszaélésszerű joggyakorlást támasztaná alá.
- [26] Nem a jelen perre tartozó kérdés ugyanakkor annak eldöntése, hogy a felperes által képviselt tárhelyszolgáltató működésére milyen felelősségi szabályok vonatkoznak. A jelen per elbírálása szempontjából annak van jelentősége, hogy az alperesnek jogában áll az erre vonatkozó véleményét kinyilvánítani, nyilvánosságra hozni abban az esetben is, ha ez a vélemény sarkos, megfogalmazásában pedig (indokolatlanul sértő, bántó kifejezések mellőzése mellett) minél erőteljesebb hatáskeltésre törekszik. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog olyan kiemelt fontosságú alapjog, amelynek korlátozása csak kivételesen indokolt esetben lehetséges.
- [27] Ez az alapjog a véleménynyilvánítás lehetőségét védi, vagyis nem a kifejtett vélemény tartalmára vonatkozik; az egyén személyes véleményére, értékítéletére, a véleménynyilvánítás szabadsága minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmeken vagy észérveken alapul. A bírói gyakorlat a meghökkentő vagy megütközést keltő vélekedéseket is védelmezi, mert a vita lehetőségét tekinti elsődlegesnek. Az alperes pedig nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos követelményeknek megfelelően értelmezett kereteit.
- [28] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet – a jóhírnévhez való jog megsértésének hiányában – elutasította.
- [29] A másodfokú bíróság döntése folytán a pernyertesség-pervesztesség megfordult, így már nem az alperes, hanem a felperes tartozik a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján perköltséget fizetni, amiből következően a felperesnek a perköltség felemelésére irányuló fellebbezése nem volt teljesíthető.
- [30] Mellőzte ezért a másodfokú bíróság az alperesnek elsőfokú perköltségben és feljegyzett kereseti eljárási illetékben való marasztalását, és a felperest kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 220.000 forint első- és 30.000 forint másodfokú perköltséget, melynek összegét az R. 2.§ (1) bekezdése alapján, az alperes által felszámítottaknak megfelelően állapította meg.
- [31] A Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján a meg nem fizetett illeték megfizetésére is a felperes köteles. A felróhatóságtól független szankció iránti, meg nem határozható pertárgyértékű keresetre figyelemmel az illeték számításának alapja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés b) és c) pontja alapján mind az első-, mind a másodfokú eljárásban 600.000 forint. Az elsőfokú eljárási illeték az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel 36.000 (nem pedig az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 30.000) forint, az alperesi fellebbezés illetéke az Itv. 49.§ (1) bekezdése alapján 48.000 forint. A felperes a fellebbezésére az illetéket megfizette, ezért a másodfokú bíróság az állam javára 84.000 forint feljegyzett kereseti és fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte.
- [32] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján – az a)-c) pontokban írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2021. október 25.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró